

rannsóknar, en enska stjórnin lofaði, þegar fyrst yrði sent her- 1854.
 skip á fiskistöðvarnar við Ísland, skyldi hún fela skipherranum á 30. ágúst.
 hendur að rannsaka nákvæmlega það sem klagad hefur verið
 yfir, og skýra stjórninni frá því sjer í lagi.

15. Brjef innanríkisstjórnarinnar til stiptamtmannsins 21. septbr. um skilning á verzlunarlögunum 15. apríl þ. á.

Stiptamtmaðurinn hafði sent stjórninni fyrirspurn bæjarfóet-
 ans í Reykjavík um þessi atriði:

1. Hvort að kaupmaður, sem er heimilisfastur á Íslandi,
 og vill taka utanríkisskip á leigu, getur, samkvæmt lögunum um
 siglingar og verzlun á Íslandi 15. apríl þ. á., beðið með að kaupa
 íslenzkt leiðarbrjef, þangað til skipið komi til Íslands, og ef svo
 er, hvort leiðarbrjefið gildi þá fyrir ferðina aptur til útlanda
 innan 9 mánaða, og

2. Hvort að verzlunarmaður, sem er heimilisfastur á Íslandi,
 þarf að kaupa nýtt leiðarbrjef, þegar skipstjóri kemur til
 Íslands með fermt skip, og hefur keypt leiðarbrjef, eins og fyrir
 er mælt í 2. gr. áður nefndra laga, til þess að verzla í landinu,
 og íslenzki verzlunarmaðurinn vill síðan taka skipið á leigu til
 að flytja farm þaðan, og ætlast ekki til, að skipið komi aptur
 til Íslands.

Stjórnin svaraði á þessa leið:

1. að það megi að sönnu kaupa leiðarbrjef á Íslandi, þegar
 þannig stendur á, eptir lögunum 15. apríl þ. á., 4. greinar
 seinustu klausu, en gildi þá einungis fyrir ferðina til Íslands
 og frá Íslandi, og fyrir þær ferðir sem farnar eru hafna á milli
 á Íslandi, en ekki fyrir ferð til landsins aptur.

2. að ekki þurfi nýtt leiðarbrjef, þegar þannig stendur á,
 samkvæmt 4. gr., endanum á fyrstu klausu, þar eð leiðarbrjef,
 sem búið er að kaupa, gildir bæði fyrir ferðina til Íslands og
 frá Íslandi, hver sem svo hefur skipið á leigu.